

Setmanari de Banyolas

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Banyolas: 1'00 pta. trimestre.

A fora: 1'25 »

Número solt: 10 céntims.

Periódich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 21 d'agost de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's fanan els originals

La llibertat dels déspotas

Qualsevol que sigui un poch observador s' haurá ficat en que 'ls homes y 'ls partits son tan menys amants de la llibertat quan més blasonan de partidaris d' ella.

Els que de veras estiman la llibertat apenas may ne parlan. Ho trovan tan natural que se l'estimi, que ni comprenen com hi pot haber ningú que tingui necessitat d' exteriorisar una cosa qu' es de sentit comú. Es com si algú s'esforsés en volguer demostrar qu' es partidari de la honradés. A ¿qué ve aixó? podrian dirli totes les pesones honrades, que, no per deixar de pregonarho, creuhen que ningú pugui tenir el dret de duptar de que r'alment ho son.

Pero, en cambi, els homes ambiciosos, dominadors, absorbents, amichs de la violéncia y de la arbitrariedad, que no volen subjectarse á cap ordre de veritats fonamentals, que no poden estimar la llibertat, porque no poden tenir amor á res que sigui noble y elevat y sols buscan satisfer sos baixos apetits; tots aquests, dich, se creuhen obligats á repetir cada dia els crits de ¡viva la llibertat! ¡viva la llibertat!

Aquets mateixos esforços que fan per parlar sempre de la llibertat, son la major prova de que son temperament es absolutiste, dich mal, despótic. No per altre cosa que per disfressar el despotisme es que invocan l' hermosa paraula llibertat.

Aixó es una cosa molt natural. Es el procediment seguit sempre per la mentida y la maldat, que consisteix en saber-se disfressar.

Quan un home vol perdre á una dona comensa per fingir que l'estima molt, que moriria per ella. Els grans estafadors parlan sempre de la conciencia. Les dones de vida sospitosa tenen sem-

pre l'honor en els seus llabis. ¿Qué té d' estrany, donchs, que tots els déspotas abusin avuy de la paraula llibertat?

Ab molta rahó y no menys gracia deya «El Padre Cobos»:

—¿Qué cridan?

—Viva la llibertat.

—Donchs, tanca la porta.

Sí, es necessari tancar la porta de- vant d' aquesta llibertat, més propia dels selvatges que no pas d' homes sivilsats.

J. C.

Pez-Gato

Este famoso pez, que es originario de los Estados Unidos, fué importado á Europa en los años de 1880 á 1890, por varios piscicultores belgas, por cierto que uno de ellos afirma que los doce primeros ejemplares que echó en un estanque, venidos directamente de California, le costaron dos mil francos, sin contar, añade, los disgustos y la pérdida de tiempo que semejante envío le ocasionó.

Los primeramente importados no todos eran de una misma especie; figuraban tres bien caracterizados. La *Ictalurus punctatus*, la *Ameiurus nebulosus* y la *Ameiurus catus*. Todas ellas en los Estados Unidos se conocen vulgarmente con el nombre de *Catfish*, aludiendo á los barbillos que rodean su abertura bucal, las cuales y dada su conformación craneal, dichos peces mirados de frente guardan una semejanza con la cabeza del gato, á cuyo parecido debe el nombre que se le ha dado.

Indudablemente debido que fueron tres las especies primeramente introducidas, dieron, en aquel entonces y aun hoy continúan, lugar á acaloradas discusiones éstos peces americanos, sobre sus costumbres y especialmente acerca el valor más ó menos estimado de su carne. Pero hoy día la especie mejor estudiada y la que se ha propagado y extendido en Europa, en los últimos tiempos es la *Ameiurus nebulosus*, del griego á primitivo y *meiourus*, (cola hendida) *nubulosus*.

El nombre de *Ameiurus catus* con que algunos textos siguen confundiendo con la

nebulosus y que hoy raramente se encuentra en Europa, habita en los Estados Unidos en la región del Potomac, conociéndola allí con los nombres de *White Cat*, *Channel Cat*; la cual se la distingue á primera vista por su cola que es más ó menos hendida, cuando la *nebulosus* la tiene cortada en cuadro.

Vamos, pues ocuparnos solamente de la especie *Ameiurus nebulosus* por ser casi la única que cultivan los piscicultores europeos.

Pez-gato—*Ameiurus nebulosus*—Esta especie fué introducida en Francia por primera vez en 1891. Mr. H. Grosjean, hoy inspector general de Agricultura, indicó en 1883, la conveniencia de su naturalización en las aguas de Francia, cuando el eminente piscicultor Mavon dem Borne daba á conocer la facilidad de su multiplicación y su notable rusticidad.

En aquella fecha los *peces-gatos* estaban extendidos en Bélgica, especialmente en los estanques de Groenendael, cerca Bruselas, contribuyendo á su propagación el distinguido ictiólogo de aquel país Mr. Charley Poutiau, quien distribuyó gratuitamente considerables cantidades de dichos peces á sus paisanos y á varios piscicultores franceses.

En España seguramente los primeros peces de esta especie introducidos fueron los que el Parque Zoológico municipal de esta ciudad recibió del Conde de Beaumont, Martigny (Saone et Loire) y de Mr. Maurice de La Serve, Chateau d' Issac, en la primavera del año 1908.

Los *peces-gatos*, adultos, que actualmente poseemos en las aguas del Parque miden aproximadamente de 40 á 42 centímetros de longitud, con un peso de 1 kilogramo poco más ó menos. Su aspecto es bien poco agradable, pero llamativo por la rara conformación de su cuerpo y su cabeza. La piel, desprovista de escamas, hállase impregnada de un mucus viscoso que los hacen difíciles de retener entre las manos. La cabeza aplastada de arriba á bajo y ensanchada por su parte posterior, hasta las aletas pectorales. Desde este punto el cuerpo se redondea para comprimirse lateralmente desde la aleta dorsal. Otra aleta no mencionada por los autores que de este pez se han ocupado, existe entre las aletas dorsal y caudal, exactamente igual á la *adiposa* que caracteriza á los salmónidos.

Un apéndice ó barbilla corto y recto ocupa el borde posterior de cada abertura nasal, otro más largo y carnoso que arranca de las comisuras posterior de la mandíbula superior y por último cuatro más pequeños que cuelgan de la barbilla, dos de ellos más cortos que los otros dos. Total ocho apéndices de diferentes longitudes que dan á la cabeza un aspecto interesante y llamativo.

Las aletas dorsal y pectorales, se hallan provistas de un sólido radio espinoso, muy afilado en la primera edad y algo romo en los adultos pero siempre muy peligroso por las dolorosas heridas que produce. Son sus armas ofensivas y defensivas que según las observaciones del Doctor Bottard, estas espinas comunican con un aparato productor de un especial veneno que sueltan al herir á su enemigo y al hombre al pretender cogerlo, el cual ocasiona un dolor vivísimo.

En la época del desove este singular aparato es cuando funciona con mayor intensidad. Por consiguiente es necesario mucha destreza, sobre todo con los peces adultos, pára evitar que nos hieran, pues dotados de mucha energia, mientras uno procura evitar la picadura él por otro lado la clava en la piel del piscicultor.

La coloración en los individuos jóvenes es uniformemente de un pardo muy oscuro, pero á medida que avanzan en la edad este color se amarillenta y se clarea en la parte inferior del cuerpo. En los adultos los tonos generales son más claros y algo jaspeados de un pardo aceitunado en las regiones superiores.

Son muy marcados los fenómenos del *memetismo* en los *Peces-gatos*. Bastan unas cuantas horas de permanencia en un medio claro para que los peces tomen este tono y vice-versa.

FRANCISCO DE A. DARDER.

L' estiuheix

Per defensarse d'aquesta ditxosa calor, s'ha establert la costum de sortir á fora de casa. No vol dir aixó que en la població e-cullida pera passarhi l'estiu no hi fassi calor; á vegades en car n'hi fa més; pero com aquesta calor se

passa estiuejant, casi resulta una calor fresca; perque alló de no fer res, descansar de les fatigues, seure a l'ombra dels arbres, respirar ayres de montanya, ab sos perfums d'herbes boscanes, ó bé les alenades del mar ab son gust saladench de molsa y marisch y passar aquestos dies xafagosos d'estiu sens penes ni maldecaps, deixant dormir els negocis, les obligacions y tot lo que amohina, resulta un gran calmant per la calor; resulta, sino una cosa del tot fresca y deliciosa, al menos de una tebior bastant passadora y fins agradable.

Els grans personatjes de la política s'enteran durant l'estiu, desde sos balnearis, per medi dels periódichs, dels projectes que cada partit té en incubació durant aquestos días de calor y aixís se llegeixen y comentan les notícies sensacionals de declaracions é interviefis.

A vegades mou gran discussió en les tertulies polítiques d'estiu una noticia com aquesta: «El Exmo. Sr. Marqués de Aguaturbia, que veranea en sus ricas posesiones de Campoameno, entrevistado por un redactor de *La Sinceridad Madrileña*, ha hecho las siguientes declaraciones que con gusto reproducimos del mentado periódico...» Y aixís resulta que 'ls grans pensaments que 'l Sr. Marqués ha tingut en una nit d'insomni, molestat pels rentells y la calor, poden ésser tot seguit comunicats en forma de declaracions al primer redactor entrevistista que 's presenti y 'l día següent ja rodolan per tots els balnearis ocasionant mil comentaris y disputes.

Més si 'ls papás y alguna qu'altre mamá que també segueix el curs de la política s'entretenen, ab aquestes coses; els joves y les noyes apenas may s'enteran de lo que durant l'estiu pensa en Canalejas ó deixa de pensar en Moret.

Els y elles quins pensaments tan oposats tenen! quines declaracions més diferents farían!... y fins avegades fan... no pas á cap redactors indiscret... Tals declaracions ó no 's fan ó 's fan á cau d'orella; no 's diu en elles lo que s'ha somiat com ho fan els polítichs sino lo que s'está somiant; qual somni, que 's té ab els ulls oberts, s'anomena ilusió, enamorament, y tot ho fa veurer bonich, rialler... ¡llástima que aquestes declaracions no les portin els diaris! ¡quan més sinceres, naturals, sugestives y poéticas no resultarian que no pas les dels polítichs!

Pero, aixís va 'l mon: lo més vulgar se prodiga y escampa, y lo més delicat, que surt del cor com un perfum de lili y porta exquisideses del ánima y claretats del cel, alló está casi sempre amagat dintre nosaltres, y quan surt, no es per escamparse, sino per depositarse en altre resceptacle digne; aquestes coses no més surten d'un cor per anar de dret á un altre cor.

L'estiu pels que no tenen la costum de veurer el mar se passa molt bé á marina; y pels que habitan á la costa s'hi está molt bé á la montanya. Tot consisteix en canviar.

Els que tot l'any disfrutan de la vista del mar casi no s'adonen de que tinguin una casa tan preciosa. Aquelles amplituds de cel y d'aygua, que 's confonen en l'oritzó, hont la vista pot esplayarshi y 'l cor teixirhi idillis; aquella grandiositat del mar que, ja quiet enmiralla 'l cel, ja 's glonxa en rítmica majestat, ja ronca ab veu imponent, no 'ls causa ilusió als que tot l'any assisteixen á tal espectacle.

Pero en cambi, per la gent de montanya quina visió més bonica la del mar! ¡qué bé s'hi passen les hores á la platje! ¡qué encantadores son aquelles reunions de posta de sol, quan la colonia forastera descansa á la sorra, y allí 'ls nens jogan fent sots, altres més grandets cercan petxines, els joves y noyes esplican coses y riuen y tan tabola, y les senyores reposan en dolsa quietut, mirant el mar y no perdent de vista á les nenes, petites y grans, que encar que á la sorra no hi ha perill de que 's trenquin cap cama, convé vigilarles molt... una

onada massa forta... un peix que sortís de l'aygua... ¡qui sab, valgam Déu!... una desgracia aviat hi es...!

Si 'ls habitants de montanya disfrutan molt á marina, els de la costa no disfrutan menos á montanya. ¡No es poca delicia descansar baix les frondoses arbredes, beurer aygua de fonts gelades, passejar vora del riu, admirar cascades singles y planuries, pujar á elevades montanyes á esplayar la vista y recrear el cor!

¡Quín encant tenen, pel que no 'n disfrut sempre les espesses boscuries, hont l'esprit s'ha trova recullit, sossegat, meditatiu, com si al hi hagués un alé misterios é invisible que l'obligués á concentrarse, á mirar en fondo, á buscar nova vida en les interioritats del ánima.

Les persones que saben sentir ab intensitat y no tenen malmeses les cordes armóniques de son cor ¡cóm senten reviuir son esprit baix l'impresió de aquesta naturalesa hermosa, que ab sos rius y montanyes, boscos y planuries ens canta el cant de l'armonía eterna, un cant de veritat, bondat y bellesa immaculades, un cant sempre nou y sempre gran, que totes les criatures alevan al Criador y que solzament l'home, abusant de ses facultats procura traurerli tota l'armonía, barrejant les notes desafinades de ses maldats en el gran concert de la creació!

Més, deixantme de lirismes que no son propis d'aquest lleuger escrit sobre l'estiuejant, diré que la nostra població es una de las que reuneixen més bones condicions per passarhi l'estiu. ¡Qué hi falta á Banyolas? No hi falta sino que 's fassi de moda l'anarhi á estiuejar; perque tot lo demés ho tenim. Tenim l'estany, que si 'l comparem ab el mar, petit com es, crech que s'enduria la ventatje... l'estany, sempre tan carinyós, quiet, atractívol, tractant á les barquetes ab una suavitat que no hi está acostumat el mar; ses aigües son un verdader espill, ses vores encantadores; el Castell de Porqueras li ta guardia d'honor y cap á can Morrat hi ha boscos deliciosos que convidan al descans ab ses homes agradables, ayre fresch y prats alfombrats de verdor.

¡Qué més desitjan? Si no 'n tenen prou ab les aygues brunyides del estany y anyoran les aygues movedisses y murmurioses dels rius; també 'n tenim nosaltres de rius; tenim un Matamós que per pescar ab canya sembla fet expres, de tan bé que va.

Després tenim abundancia de fonts, que no tinch de descriure perque tots les sabem y sobre tot la Font-pudosa qual aygua salutifera expurga les substancies verinoses de la sanch y aixís, traguent el mals humors, dona á n'els que la beuen un bon humor extraordinari.

Aixís, dochs, com á conclusió á aquest lleuger esarit, acabaré aconsellant á la colonia forastera que honra la nostra població, que procurin no deixarnos may, perque, á més de que no hi guanyarian gran cosa ó potser hi perderían, anantsen á un altre banda y de que nosaltres els trovariam molt á faltar, difícilment en lloch els apreciarían tan com els aprecia la població de Banyolas.

C.

LA BATUDA

Ja l'era está á punt
ben llisa y ben neta;
ja l'era está á punt:
¡bon batre 'ns espera!
Que si batarem?...
¡Déu m'ajut, moreta!
que si batarem
ab eix sol que 's lleva!...
El día es hermós,
ni un núvol negreja:
¡Cigalas, cantéu,
cantéu fins al vespre!

L'eugassada ve
sahinant, alegre,
fent salts de moltó,
brandant les esquelles.
La renda y fuet
de la ma no 's deixa:
¡y á batre de fort,
que 'l sol estabellal!
Ja 'ns du lo Gargal
s'alenada tebia...
¡Cigalas, cantéu,
cantéu fins al vespre!

¡Quin petá 'l fuet!
¡quina polsegueral!
¡quin joch de rampins!
¡quin suar les eugues!...
¡No ho veus, amor meu,
que bé va la feyna?
¡No veus el gra d'or
com salta y rossega?
¡l' aquest bé de Déu
tu 'n serás mestressa...
¡Cigales, cantéu,
cantéu fins al vespre!

RAMÓN MASIFERN.

Notes Municipals

Sessió del dia 11 Agost de 1910

Baix la presidencia del primer Tinent d'Alcalde Sr. Alsius y ab assistencia dels Regidors Srs. Hostench, Ametller, Malagelada, Coll, Bofill, Puig, Perpinyá, Boix y Laqué comensa la sessió ab la lectura y aprobació del acta de la anterior que fou aprobada.

Se dona compte d'una comunicació del Alcalde senyor Franch interessant del Ajuntament li concedeixi dos mesos de llicencia pera atendre al restabliment de la seva salut; acordantse concedirli.

El Sr. President dona compte de que les pedres que's creya eran del Rnt. Joan Barolés per qual motiu se li havia comunicat que les tregués de la vía pública han resultat no ser d'ell, com també ho confirma per medi d'un escrit del que fá entrega el Sr. Perpinyá.

Se llegeix l'escrit que l'Il·lm. Sr. Bisbe envia en contestació al d'aquesta Alcaldia en el qual manifesta no esser costum de benehir la primera pedra de nous cementiris.

Passan varios comptes á la Comissió d'Hisenda aixís com l'estat que l'administrador de consums presenta corresponent á la primera dezena del mes d'Agost.

El Sr. Puig demana com se trova l'expedient demanant al Estat la conservació dels arbres del Passeig de la font Pudosa y que s'encarregui aquest assumpto al Sr. Fournier.

El Sr. Boix interessa l'arreglo de les tortugades de cases del senyor Salvador Masgrau en el carrer de Girona.

El Sr. President doná compte de l'inauguració del mercat d'alls y dels molts tractants que vingueren de fora com també de quins han sigut els obtenedors dels premis y del premi extraordinari que li va semblar á bé crear, essent de la aprobació del Ajuntament.

Sessió del dia 18 d'Agost 1910

Presideix lo 1.er Tinent d'Alcalde don Joseph Alsius Ricard assistinhi los Regi-

dors Srs. Laqué, Boix, Malagelada, Coll, Puig y Ametller.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se dona compte del dictamen de la Junta local de Sanitat, proposant en be de la salut pública, la desaparició de alguns rentadors quines aigües quedan corrompudes y estacionades tota la setmana y es aprobat per unanimitat.

Es aprobada la sollicitud de D. Ramón Torras, concedintli permís pera reformar una finestra y convertirla en balcó.

Se dona compte d'una carta del senyor Darder agrahtint l'acullida que se li feu ab motiu de sa breu estada en aquesta vila.

També se llegeix una carta del senyor Ministre d'Instrucció pública al Sr. Diputat pel Districte dihentli que procurarà compláurel en la qüestió de la conversió en graduades de les dos escoles que se tenen demanades.

A proposta del Sr. President y com á medi més práctic per lo moment, s'acorda establir una font á la Plassa dels Turers, alimentantla ab aygua de la mina, si bé ab la condició precisa de que una volta hi hagi medi de canalisar l'aygua de la Rajoleria y contar ab caudal sufficient, substituir-la per aquesta aygua, ab preferència á tota altre font que pogués acordarse instalar, abandonant de moment tot altre plan avuy irrealisable.

S'entera l'Ajuntament de una comunicació de la Direcció del Tranvia del Baix Ampurdá, participant haber presentat al Govern Civil la demanda de concessió per la construcció del ramal de Girona á aquesta vila, tot de conformitat á lo pactat ab l'Empresa.

Lo Sr. Coll demana que fins la vinenta sessió no se compleixi lo acordat per l'Ajuntament respecte la Sra. Castany, y lo Sr. President demostra al Sr. Coll l'impossibilitat de compláurel per quant se tracte d'un acort pres y ratificat per lo Consistori y que ha sigut portat ja á la práctica, no volguent de cap modo fer ara un paper ridicol que seria en desprestigi de la serietat de la Corporació. Lo senyor Puig s'adhereix á lo demanat per lo senyor Coll y los demás regidors aproban les manifestacions del Sr. President.

Lo Sr. Ametller demana s'arregli el carrer dels Morts. Li promet compláurel la Presidencia.

S'acorda informar de conformitat als acorts presos anteriorment, un recurs promogut per lo moso del passat reemplaçat Joaquím Verdguer Soler.

Y s'aixeca la sessió.

Mercat d'alls

Hi havia gran espectació per veurer l'importancia que tindria 'l segon mercat d'alls, puig se deya que 'ls culliters, ab els tres dies de festa y disposar de poques enforcadores, no podrian portar molts forechs d'alls al mercat.

N'obstant y aixó, 'l segon mercat, ó sigui 'l de dimecres passat, tingué doble importancia que 'l primer.

Al primer mercat hi acudiren 21 venedors, al segon 40 y, seguint aquesta pro-

porció, el tercer mercat promet ésser de molta importància. No fora estrany que en els mercats sucesius hi hagi per sobre de deu mil forchs d'allà al mercat.

Si bé en el mercat del dimecres passat alguns dels compradors se manifestaren menys disposats a comprar, se vengueren n'obstant casi totes les mercaderies als preus aproximats de 6 1/2 rals forch els alls mitjans y tres rals els petits.

Entre 'ls pagesos hi ha gran animació y tenen el propòsit de anar portant alls al mercat a proporció del temps y medis que tinguin per anarlos enforçant.

Com que la quantitat d'all's que aquest any hi ha en aquesta comarca es extraordinària, y persistint els culliters en son entusiasme pel nou mercat, no cal dir que aquest adquirirà una importància molt gran y que els negociants podràn venir a Banyolas a realisar compres de gran importància.

El nou mercat d'all's es ja un fet. Molt bé pels pagesos de Banyolas que han sapigut comprendre sos interessos y 'ls de la població y escoltar la veu del patriotisme, que 'ls persuadeix de que no deuen portar a fora un negoci que poden realisar ab millors condicions a sa casa propia.

La bruixeria a Cuba

A mida que per una part la cultura progressa a la República de Cuba, per altra part s'estanca la civilització y fins retrogada. Exemple d'això es la bruixeria, insana pràctica que generalment existeix entre-ls negres, mestissos y molts blancs de baixa estofa, no faltant algunes persones preuades de cultes que semblen donar crèdit a semblant selvatisme.

Antigament, per casualitat se veyia o sentia a contar algún sacrifici humà originat per la fatal pràctica africana, lo qual era fortament castigat pel govern, però en nostres dies, en lloc d'haver desaparegut o anar desapareixent aquesta monstruosa aberració, va prenent major increment, doncs no passa molt temps sens que s'escubri algún secuestre o assassinat d'algún noy, en holocauste a la creencia implantada per les novíssimes papanas.

Els ministres o sacerdots—per anomenarlos així—d'aquestes funestes creencies, son coneguts per Brujos, els quals solen adornarse ab plomes y altres frioleres per l'estil, pintantse algunes vegades la cara de diferents colors, pera qual efecte solen matisarse de blanc y roig, presentant el més ridícul y grotesc aspecte. Aquets representants de tan groller culte tenen sos temples en moltes de les societats negreres anomenades Cabildos Altos, per lo comú en el camp, erigexen tals temples en ses propies cases de yagica y guano denominades bohios qu'axequen en els camps de cultiu als quals anomenen canucos. Tant aquets canucos com els Cabildos sols son disfres de una estancia de treball agrícola o d'una societat de recreo pera poder exercir la Bruixeria.

Tant en un com en altre temple, sos ritos, sempre son els mateixos y sos ideals més o menys semblants. Pera tals son deu está indistintament representat per una calavera, de gos o gat, ab uns ossos de caball o de bou o per un quíro o carbassa seca imitant un crani humà, colat sobre una rústega creu de fusta. Aquestes figures també les adornen algunes vegades ab pintures, plomes, branques, etc.

Entre infinitat de pràctiques supersticiosas de bruixeria, de malefics y beneficis s'han sacrificat a innocents criatures secuestrades ab el fi d'emplear son cor en la cura de variès malalties cròniques y també pera rejuvenir als vells.

Veritat que en les nacions civilizadas d'Europa mateix hi ha també molta bruixeria y superstició. Això es una palpable demostració que cultura y civilització son dues coses diferents, y que una societat pot ser molt be culta y salvatge a l'hora.

Crónica

Han visitat la nostra redacció els següents periòdichs: *El Radical*, de Orense; *La Defensa*, de Girona; y *Ausetania*, de Vich.

Agrahim la visita, establint ab gust el cambi.

El poble de Mieras celebrarà la seva festa major, durant els dies 27, 28, 29 y 30 del corrent, ab solemnes funcions religioses, sardanes, ball pla, jochs de cunyanya, concerts, etc. Hi tocarán les dos orquestes: *Els Juncans* d'aquesta vila y *La Principal* ds S. Feliu de Pallarols.

La distingida esposa del nostre estimat amich y company de redacció don Juan Pujol, va donar a llum el dilluns passat una robusta nena, que va ser batejada divendres, apadrinantla el germà del pare Rnt. Pere Pujol, d'Olot.

Rebi tota la familia, la nostra enhorabona.

La protesta dels catòlics olotins, que tindrà lloch aquesta tarde en la plaça de toros d'aquella ciutat, ab un grandió mitin, serà una de les més importants qu'haurán organiat els catòlics de la provincia de Girona.

En representació del nostre Setmanari, hi assistirà el nostre company de redacció Sr. Joaquím Corominas.

Per atendre a negocis particulars y al restabliment de la seva salut, ha demanat dos mesos de llicencia l'arcalde d'aquesta, nostre distingit amich senyor Narcís Franch, encarregantse de l'alcaldia, el primer tinent d'arcalde y no menos benvolgut amich Sr. Alsius.

La *Gaceta* ha publicat el decret, restablint el dret arancelari sobre 'l blat de moro, de dos pessetes y vint y cinch céntims que senyala la partida 606 dels aranzels vigents de Aduanes, en lloch dels dos rals d'are.

Aquest augment de drets no s'aplicarà als carregaments que estiguessin fets, ó en dipòsit en els ports a punt de sortir pera Espanya, avans de publicarse el decret.

L'iniciativa del éxit obtingut en aquest assupte, se deu al Sindicat Agrícola de La Bisbal.

El día de la Mare de Deu d'Agost, el Sr. Casellas va fer les proves anonciades de les granades matafochs «Sistema Biosca» en la Plaça del Dr. Rovira.

Hi assistí una nombrosa concurrencia, que sortí molt complascuda y al mateix temps convensuda dels resultats que donen les granades, quina representació en aquesta provincia, té el Sr. Casellas.

Hem tingut el gust de llegir y admirar les onze pàgines que l'ilustre arqueòlech Sr. J. Botet y Sisó, dedica a la nostra vila en la Geografia General de Catalunya, qu'está publicant l'important casa editorial Albert Martín, de Barcelona.

Avalora la part literaria, que conté

una munió de datos que donen idea de la importància de Banyolas, un plano de la vila; una vista general de la mateixa; fotografies de la Plaça de la Constitució, absís y claustre del Monestir; una reproducció de la Caixa relliquiari de Sant Martí y de varies monedes.

Han proporcionat els clixés de les dites fotografies, els nostres benvolguts amichs Srs. Rafel Hostench y Melchor Barceló.

Dimars passat va negarse a Besalú, un pare, qu'había anat a banyarse.

A Olite (Navarra) ha mort el que fou digníssim Jutje de primera instancia de Girona Sr. Ramón Carrera y Fernández.

La seva mort ha sigut molt sentida a Girona, hont era molt estimat per les seves malitats y arrelades conviccions catòliques, que 'l teyan un digníssim funcionari.

Podém comunicar als nostres llegidors molt bones noticies respecte a la subasta del segon tros de la carretera de Faras a Sant Miquel de Fluviá, qual tros tan interesa a Banyolas pera unir els pobles de Vilert, Orfes y algún altre ab la nostra població; pobles que actualment están casi incomunicats.

En el número del SETMANARI del 17 del passat Juliol comunicavem que l'expedient pera la subasta del tros de carretera mencionat estava a consulta de Hisenda, habent allavors el nostre diputat Sr. Fournier revut dos cartes, una del Subsecretari y altre del Ministre de Hisenda en les que se li prometia el prompte despaix de la consulta.

Desde allavors ha continuat el senyor Fournier treballant ab gran activitat per tal assumpto, habent revut are les següents cartes del Director General de Obres Públiques y del Ministre de Foment, fent esperar no 's trigarà gayre a venir la subasta, ja que l'expedient está a punt d'esser entregat (y potser actualment ja ho está) al Consell de Ministres per la seva aprovació.

Carta del Director General d'Obres Públiques:

«Agosto-13-1910—Sr. D. Julio Fournier—Mi distinguido amigo: Con el mayor gusto participo a V. que se ha incluido en la relación de expedientes remitidos a acuerdo de Consejo de señores Ministros la autorización para subastar el trozo segundo de la carretera de Faras a Sant Miguel de Fluviá por el que V. tanto se interesa—Sabe el gusto que en complacerle tiene siempre su afectísimo amigo y s. s. q. b. s. m.—L. de Armiñan.»

Carta del Ministro de Fomento:

«Agosto-12-1910—Sr. D. Julio Fournier—Mi distinguido amigo: Contesto a su atenta carta del 8 del corriente, manifestándole que en atención al interés que V. demuestra, llevaré muy en breve a la

aprobación en Consejo de Ministros el expediente de la carretera de Faras a Sant Miguel de Fluviá, trozo segundo, a fin de ponerlo en condiciones de subasta—Queda como siempre suyo afectísimo amigo—F. Calbetón.»

Moviment de la Caixa d'Estalvis durant la passada setmana: Imposicions 257'50 pessetes; reintegros 00, llibretes noves 1.

Hem tingut el gust de saludar al distingit notari de Vich Sr. Sisquers, qu'ha estat entre nosaltres, durant les passades festes, acompanyat de sa esposa y de la seva simpática filla Encarnació, hospedantse a casa dels nostres benvolguts amichs Srs. Barceló.

Dintre poch, tindré la satisfacció d'anunciar als nostres lectors, l'enllaç del nostre estimat amich Sr. Melchor Barceló, ab la senyoreta Sisquers.

La nostra enhorabona als futurs esposos y a les respectives families.

La Comissió organitzadora dels *Aplechs* de protesta, qu'han d'efectuarse a la nostre provincia, el próxim diumenge, ha acordat, entre altres, la celebració d'un d'ells al Santuari del Collell, en el que hi han de péndrer part tots els pobles veïns d'aquell Santuari y també la nostre vila.

Les passades festes de la Mare de Deu d'agost, han resultat molt lluhides y concorregudes.

A la *Lliga* varen celebrarshi espléndides vetllades, en les que hi prengué part l'orquestra «Els Juncans» y el sexteto de joves aficionats. La concurrencia sigué extraordinària, abundanthi el foraster.

En el «Círcol de Catòlics» s'posaren en escena per la Secció escolar, escullides pessas del teatre catòlich, que foren molt ben representades y extraordinàriament aplaudides pel nombrós públich que hi assistí.

També fou molt concorregut el Teatre Vila, en el que la companyia que dirigeix el Sr. Espinosa representá algunes obres del teatre catalá.

Recomanem a la compar.yia que procura posar sempre en escena, obres morals; del contrari, el públich li demostrará prácticament el seu disgust, no assistint el teatre. Segons les noticies que tenim, les funcions donades, agradaren molt al públich, precisament perque no eran immorals.

Dimars, un automòvil qu'ab molta velocitat passaba per la carretera de Girona, va aplastar un gos de falda, del Srs. Leal.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
para la industria tapora

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tirajes de tarjetas postales al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tirajes especiales para qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artistic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

GLASSES ESPECIALS

para colegis y comunitats religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins

ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.—Banyolas

LA VIOLETA

CARPINTERIA

— DE —

Joseph Romans

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓ

— Pintures, pince ls, barnissos de totes menes —

JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

CICLISTES: Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accesoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumáticos.

HEAGLE HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Gran Fábrica de Chocólates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

L'Unión

Compañía anónima de Segurs contra incendis

Fundada en 1828

La NEW-YORK

Compañía de Segurs sobre la vida

Fundada en 1865

L'Assicuratrice Italiana

Societat anónima de Segurs contra 'ls accidents y reassegurs

Representant á Banyolas: EUDALD GARCÍA

Granades y aparatos matafochs sistema **BIOSCA**

Unich representant y venedor en la Provincia

Jaume Casellas Constructor d'obras

Plassa del Dr. Rovira, 1.—BANYOLAS

¡MALALTS!

¿Voleu recuperar aviat les forces perdudas y disposar d'una naturalesa ferrenya?

FEU US DEL

Bioferm

Socatarg

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Anemia, Clorosis, Desgana, Convalescencies, Agotament per haver passat malalties greus ó per excessos de travalls moral ó corporal, etc., etc.

Es un medicament de gust agradable, recomanat de tots els metjes que 'l coneixen; pe: que han comprobat que refá depressa y ab seguretat.

Únic y exclusiu preparador:

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari á Barcelona:

J. Viladot, Rambla de Catalunya, 36.

En venda á 3 ptes. en totes les farmacies.